

[Alfred Jensen.]

bestemmelser, der gav grundlag for støtte til fremskaffelsen af varige arbejdspladser.

Det, vi står over for her, må vel være det ene af de fremstød, der rettes mod arbejdsløsheden, og sammen med det forslag om egnsudvikling, vi behandlede i fredags, har vi vel her de to stødkiler, der er sat ind fra regeringens side. Spørgsmålet er så, om det, der her er lagt på bordet, betyder en højnelse af beskæftigelsesniveauet på en sådan måde, at det føles. Jeg har allerede fremført mine betænkeligheder ved forslaget om egnsudviklingsplaner. Jeg kan ikke se, at det, det opnås herigennem, er tilstrækkeligt. Jeg har, som allerede fremhævet, intet imod, at man gennemfører foranstaltninger af denne art med egnsudviklingsråd, med konsulentvirksomhed, med statsgaranti for lån og ydelse af statslån, hvor det kan være påkrævet, men det store fremstød deri kan jeg ikke se, og der blev jo heller ikke givet udtryk for, at noget sådant kunne ventes, da vi behandlede forslaget i fredags.

Det, der nu ligger på bordet, er en ajourføring af lovgivningen, og man kan vel også sige, at det er en forbedring på visse områder, når man ajourfører bestemmelserne om arbejdstid, når man ændrer ved aldersgrænsen for beskæftigelse ved disse arbejder. Der er andre bestemmelser, der vel også er en ajourføring og måske nok en smidiggørelse af lovgivningen, men om det nu resulterer i det, der skulle komme ud deraf, er noget andet. Jeg har i allerhøjeste grad mine tvivl om, hvorvidt de indrømmelser, der er givet over for venstres og de konservatives forslag, betyder, at der kommer nogen som helst øgede beskæftigelsesmuligheder ud af det.

Så er der naturligvis spørgsmålet om det nye, om udbygningen af industriarealer og lån til værkstedsbygninger. Jeg kan ikke se, hvor meget det betyder, men det er i hvert fald begrænset, hvor meget der kan komme ud deraf, selv om samtlige de 8 mill. kr., der er fastsat i lovforslaget, bliver anvendt, og man stiller sig det spørgsmål: hvor megen beskæftigelse kommer der egentlig ud af det, der her foreligger? Jeg er nok klar over, at der kan blive mere beskæftigelse pr. år fremefter, end beretningen giver udtryk for — den beretning, der findes som bilag til lovforslaget — og

vi venter også på forslag fra det udvalg, regeringen har nedsat, men alligevel spørger man sig selv: hvor meget arbejde giver dette her, og batter det noget over for den store ledighed, vi har — en gennemsnitlig årsledighed på 70 000 mand? Ja, af det materiale, der foreligger fra statistisk departement, ved vi, at der i forårstiden, i marts måned, ikke var beskæftiget mere end godt 3 000 mand ved disse foranstaltninger. Dette tal er ganske vist noget lavt, idet man oplyser, at der for et år siden var 3 200 mere, men er det det, der forstås ved et fremstød for højnelse af beskæftigelsesniveauet her i Danmark, at man lægger et sådant forslag på bordet, der, så vidt vi kan se, kun stiller 8 mill. kr. mere til rådighed? Selv om man vil administrere loven bedre fremefter, tror jeg ikke, at det giver tilstrækkeligt, og det, der indeholdes i titlen, beskæftigelse af arbejdsløse, bliver der vist ikke ret meget mere af, end vi har for tiden. Bliver det tilfældet, er det ikke særlig meget, der kommer ud af det fremstød, der blev bebudet den 13. marts i ministerens tale.

Det, vi har brug for, er noget helt andet. Det er noget, som virkelig giver beskæftigelse til de arbejdsløse. Jeg har bemærket den store glæde, hvormed man omtaler de forskellige initiativer, der tages rundt omkring her i landet, men hvad nytter det, når det kun bliver til taler og planer? Det, der er brug for, er realiteter, praktiske foranstaltninger. Det er det, de arbejdsløse i Nordjylland tænker på, det er det, de arbejdsløse i Vestjylland har brug for, det er det, de arbejdsløse har brug for over det ganske land. Jeg vil gentage, hvad jeg sagde i fredags: det, der er brug for, er, at man sætter ind og får de virksomheder startet, der er nødvendige for at udnytte de naturforekomster, der findes i Jylland.

Det er her, arbejdsløsheden er værst, det er her, der skal sættes ind. Jeg har nævnt visse ting, der kunne bygges i Jylland. Hvis man virkelig skal skaffe beskæftigelse til de arbejdsløse dér, må man tage fat på de problemer. Man kan synes om eller ikke synes om, at staten sætter ind, men de arbejdsløse i egnene, der er ramt af ledigheden, kan ikke gå og vente på, at det private erhvervsliv får mod til at tage fat på at løse opgaverne — og måske også får mulighed derfor. Derfor er det nødvendigt,